

Светый Савва живѣлъ кѣмъ края на петый и въ начало-то на шестый вѣкъ, въ време-то на царя Юстиніана. Предъ него въ тѣзи мѣста нѣмало нищо, освенъ нѣколко вертены, дѣто той живѣлъ съ малобройны сподвижници. За нѣколко време узнали за негова святъ животъ, и — тогазь сичко-то туй отъ дивы урвы и грамады пространство отъ Мъртво-то море до Виележъ, дѣто и звѣрове не было видѣть, напълнило-са съ пустыnnици. Императоръ Юстиніанъ като узналъ за света-та жизнь на св. Савва, заградилъ по-подиръ пустыnnѣ-тѣ обитель съ высокы стѣны и кулы. Но во време-то на персидскыя царь Хозроя, сичкы-тѣ нейны пустыnnици были избиты и самѣ-тѣ Лавръ не запазили высокы-тѣ стѣны и кулы: четьрнайсетъ хиляды пустыnnическы главы, опазваны и до сега въ параклиса св. Николая, свидѣлствуваъ за бѣдствіа-та на този мѣнастырь. Послѣ Ираклій го въздигналь, но не за дълго Арабы-тѣ съвършенно го развалили. Слѣдъ нѣколко години много благочестивы Сърбы пожелали пакъ да въздигнаъ светѣ-тѣ Лавръ въ